

Az én klasszikus gyűjteményem gyöngyszeme az első 5 Kr-os hazai gyártású díjegyboríték.

Már akkor, amikor a „Gyűjteményeink Gyöngyszemei”, MAFITT Szalon Bélyegparádé felhívását megkaptam elhatároztam, hogy klasszikus bélyeggyűjteményem legszebb darabját állítanám ki, és pedig az első 5 Kr-os hazai gyártású díjegyborítékot, egy tanulmánnyal együtt ahol az első 2 Kr bélyeg és levelezőlap, és az 5 Kr postautalvánnyal bemutatnám, azokat a lemezhibákat melyek minden első kiadáson megjelennek.

Legmélyebb megdöbbenésemre azonban ez év augusztus 11-én mindannyiunk elismerését és sokunk tiszteletét bíró, a magyar filatélia egyik legkiemelkedőbb ismerője, kutatója, és felfedezője elhunyt. Az első 5-Kr hazai gyártású díjegyborítékot, ami abszolút UNIKÁT ő fedezte fel a saját anyaga között, ezért tervemet megváltoztatva ezt a lapot:

IM MEMORIAM VOLONCS GÁBOR

-nak szentelem. A továbbiakban részletet közlök Voloncs Gábor a SZABOLCSI BÉLYEGÚJSÁG 2006. decemberi számából:

„Mindég kedvenceim közé tartoztak az első magyar gyártású díjegyborítékek. Évtizedeken keresztül, ami kezem ügyében került válogatás nélkül beledobáltam egy dobozba. Nemrégiben neki láttam, hogy névérték és kiadványtípus szerint rendezem borítékokba.

E rakosgatás közben figyeltem fel rá, erre a rondán nyomtatott és hajtogatott kis csodára. Erre az első gyártású pacás könyvnyomtatással készült 5 Kr-os használatlan borítékra. Hogy ilyen boríték létezett azt jelzi az 1871. január 27-én készült államnyomdai kimutatás 5 kr-os díjegyborítékre vonatkozó rovata:

3. Bélyeges boríték: 5 kr csomag (100db) előirányozva 20.500 kinyomtatva 4230 kikészítve 100 (csomag) ...

Ez ideáig a forgalomba is kikerült „pötyös Ferencjóska” rossz bélyegkép nyomatú levelezőlapot-postautalvánnyal ismertünk. Valószínű a többi –a posta által el nem fogadott és kinyomtatott mennyiség-, mint gyártási selejt a papírzúdába végezte...”

